

PERGALĖ

Z A R A S A I

1954 m.

birželio

11

PENKTADIENIS

Nr.68(1032)

Kaina 15 kap

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

TSRS profesinių sąjungų XI suvažiavimui

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba karštai sveikina TSRS profesinių sąjungų XI suvažiavimą ir visą daugiamilijoninę profesinių sąjungų narių armiją, mūsų šlovingą darbininkų klasę ir mūsų tarybinę inteligentiją.

Tarybinės profesinės sąjungos visuose socialistinės statybos etapuose vykde Komunistų partijos politiką, nukreiptą į Tarybų valstybės galybės stiprinimą, į nenukrypstamą šalies ekonomikos, kultūros ir liaudies gerovės kėlimą.

Šiuolaikinėmis sąlygomis dar labiau išaugo reikšmė tarybinių profesinių sąjungų, kaip komunistinio mokyklos, kaip masių kovinių organizatorių. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba išreiškia tvirtą įsitikinimą, kad tarybinės profesinės sąjungos savo valdmenį valstybinėje, ūkinėje ir kultūrinėje statyboje, aktyviau padės partijai auklėjant darbo žmones komunistine dvasia, mobilizuojant jų kūrybines jėgas socialistinei pramonei toliau išvystyti, žemės ūkiui ir liaudies vartojimo reikmenų gamybai smarkiai pakelti, didžiam komunistinės visuomenės sukūrimo reikalui.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba kviečia profesines sąjungas neustatant velti socialistinį lenktyniavimą pramonėje, transporte, mašinų-traktorių stotyse, tarybiniuose ūkiuose, nukreipiant darbo žmonių iniciatyvą ir energiją gamybinėms planams įvykdyti ir viršyti ir socialistinės ek-

nomikos rezervams maksimaliai išnaudoti. Profesinės sąjungos turi vadovauti išsivystančiam bendraliaudiniam judėjimui už darbo našumo pakėlimą ir geresnę technikos išnaudojimą, už produkcijos savikainos mažinimą ir jos kokybės kėlimą, visokeriopai remti ir skleisti gamybos pirmūnų bei racionalizatorių patyrimą, padėti atsiliekančioms įmonėms pakilti iki priešakinių lygių, rūpintis tolesniu darbo drausmės stiprinimu.

Sventą profesinių sąjungų pareiga yra kasdien rūpintis tarybinių žmonių materialinės ir kultūrinės gerovės kėlimu. Tarybinės profesinės sąjungos turi rodyti daugiau atkaklumo ir iniciatyvos gerinant darbininkų ir tarnautojų darbo ir buities sąlygas, užtikrinant, kad būtų besąlygiškai įvykdyti valstybiniai planai gyvenamiesiems namams, mokykloms, klubams, ligoninėms, sanatorijoms, poilsio namams statyti, o taip pat žymiai pagerinant prekybos, visuomeninio maitinimo įmonių ir komunalinių-buitinių įstaigų darbą. Ypatingą jautrumą reikia rodyti darbininkams-motivoms, padėti gerinti jų darbo ir buities sąlygas, skirti daugiau dėmesio mokykloms, vaikų darželiams, lopšeliams, pionierių stovykloms. Profesinės sąjungos privalo vesti ryžtingesnę kovą su bet kuriais pasireiškimais abejingumo ir neatidumo darbo žmonių poreikiams ir reikalams, siekti, kad būtų visokeriopai gerinamas tarybinių ir ūkinių įstaigų bei profesinių organų aparato darbas.

Tarybinės profesinės sąjungos turi nuolat plėsti ir gilinti savo ryšius su darbo žmonėmis, su šaknimis rauti iš savo darbo kanceliarinius-biurokratinis vadovavimo metodus, kelti visų darbininkų ir tarnautojų aktyvumą ir saviveiksmiškumą, nenuilstamai rūpintis profesinių sąjungų narių politinio ir bendrojo išsilavinimo lygio kėlimu. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba yra įsitikinusi, kad profesinės sąjungos, remdamosi plačiai išvystyta demokratija, kritika ir savikritika ir profesinių narių aktyvumo kėlimu, pašalins esamus rimtus trūkumus savo veikloje ir padarys visa tam, kad sėkmingai įvykdytų joms iškilusius uždavinius.

Tarybinės profesinės sąjungos visada buvo pirmose gretose kovotojų už taikos reikalą, už tarptautinio darbininkų judėjimo vienybės stiprinimą. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba neabejoja, kad tarybinės profesinės sąjungos ir atettyje aukštai laikys proletariato internacionalizmo vėliavą, bus, kaip ir visuomet, avangarde kilnios kovos už taiką, demokratiją ir socializmą, už visų šalių darbo žmonių tarptautinio solidarumo stiprinimą.

Tegyvuoją tarybinės profesinės sąjungos — komunistinio mokykla!

Tegyvuoją šlovingoji Tarybų Sąjungos darbininkų klasė ir liaudies inteligentija!

Tegyvuoją mūsų Didžioji socialistinė Tėvynė!

TARYBŲ SĄJUNGOS KOMUNISTŲ PARTIJOS CENTRO KOMITETAS
TSRS MINISTRŲ TARYBA

Atidengtas paminklas Maskvos įkūrėjui Jurijui Dolgorukiui

Birželio 6 d. sostinės Tarybų aikštėje buvo iškilmingai atidengtas paminklas jos įkūrėjui, žyminiam kariniam ir valstybiniam veikėjui Jurijui Dolgorukiui.

Prie paminklo susirinko tūkstančiai maskviečių.

Iškilmingą mitingą atidarė TSRS kultūros ministras drg. Aleksandrovas. Savo kalboje jis kalba apie Maskvą, kaip apie socialistinės valstybės centrą, susijusį giliausiais, nenutrukiamais saitais su visa Tarybų šalimi.

Aidint susirinkusiųjų plėjimams drg. Aleksandrovas, TSR Sąjungos Ministrų Tarybos pavestas, atidengia paminklą. Nukrinta uždangalas

ir susirinkusieji pamato galingą figurą raitelio, primenančio rusų bylinių karžygi su kariniu apsiginklavimu. Jurijus Dolgorukis pavaizduotas tuo momentu, kai sustabdęs žirgą, jis ryžtingu mostu rodo vietą, kur turi stovėti miestas — rusų žemės centras — Maskva.

Skulptūra pastatyta ant aukšto postamento iš Ukrainos pilkojo akmens su melsvomis gyslelėmis. Postamentą vainikuojančios granitinės plokštės papuoštos senoviniu rusišku ornamentu. Aikštelė aplink postamentą sudaro didžiulį kilimą iš įvairiaspalvio granito, kuris baigiasi menišku lauro lapų pavidalo ap-

kraščiu. Kampuose pastatyti keturi granitiniai rutuliai. Priešakinėje postamento dalyje įrašai:

„Maskvos įkūrėjui Jurijui Dolgorukiui“.

Ir žemiau:
„Paminklas pastatytas 800-osioms Maskvos metinėms pažymėti 1147—1947 m. m.“.

Po to kalbas pasakė Maskvos Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas M. A. Jasnovas ir akademikas M. N. Tichomirovas.

Paminklo papėdėje Maskvos Darbo žmonių deputatų tarybos delegacija padėjo gyvų gėlių vainiką.

(TASS—ELTA).

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE

Dėl Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) išleidimo

Siekiant pritraukti gyventojų lėšas Penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti įgyvendinimo priemonėms finansuoti, TSR Sąjungos Ministrų Taryba nutarė:

1. Išleisti Valstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) 16 milijardų rublių sumai 20 metų laikotarpiui.

2. Paskolos obligacijas ir laimėjimus pagal jas atleisti nuo valstybinių bei vietinių mokesčių ir rinkliavų.

3. Patvirtinti TSRS Finansų ministerijos pateiktus Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) išleidimo sąlygas.

Patvirtinta TSRS Ministrų Tarybos
1954 metų birželio 8 d.

Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) išleidimo sąlygos

1. Valstybinė paskola TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) išleidžiama laikotarpiui nuo 1954 metų gruodžio 1 d. iki 1974 metų gruodžio 1 d.

2. Paskola skiriama realizuoti tikrai gyventojų tarpe. Tvarka paskolai realizuoti nustato TSRS Finansų ministerija.

3. Paskola skirstoma į klases po 100 milijonų rublių kiekvienoje klasėje.

Kiekvieną klasę sudaro 20 tūkstančių serijų. Kiekvienos klasės serijos turi numerius nuo Nr. 160.001 iki Nr. 180.000.

Obligacijos kiekvienoje serijoje turi numerius nuo Nr. 01 iki Nr. 50.

4. Paskolos obligacijos išleidžiamos 500, 200, 100, 50, 25 ir 10 rublių vertės.

500 ir 200 rublių vertės obligacijas atitinkamai sudaro penkios arba dvi vienos serijos 100 rublių obligacijos su penkiais arba dviem numeriais ir duoda teisę penkiems arba dviem laimėjimams, kurie vienu metu tenka kiekvienam iš numerių, pažymėtų obligacijoje.

50, 25 ir 10 rublių vertės obligacijos yra 100 rublių obligacijų dalys ir duoda teisę į atitinkamą dalį (0,5 0,25, 0,1) laimėjimo, tekusio 100 rublių obligacijai.

5. Visos pajamos pagal paskolos obligacijas išmokamos laimėjimų forma.

Bendroji laimėjimų suma nustatyta vidutiniškai per 20 paskolos metų, skaitant 3 procentus per metus.

Per 20 paskolos metų laimi 35 procentai visų obligacijų, o likusieji 65 procentai obligacijų padengiami jų nominaline verte.

Laimėjusioji obligacija padengiama ir išimama iš tolesnių tiražų.

Paskolos laimėjimai nustatomi 10.000, 5.000, 1.000, 500 ir 200 rublių dydžio 100 rublių obligacijai, įskaitant nominalinę obligacijos vertę (100 rublių).

6. Per 20 paskolos metų įvykdoma 40 laimėjimų tiražų — po 2 tiražus kasmet.

Laimėjimų tiražai vykdomi, pradėdant nuo 1955 metų, TSRS Finansų ministerijos nustatomais terminais.

7. Laimėjimų tiražuose kiekvienai paskolos klasei, t.y. kiekvienam 100 milijonų rublių, ištraukiamas šis laimėjimų skaičius.

Laimėjimų dydis šimto rublių obligacijai, įskaitant obligacijos nominalinę vertę	Laimėjimų skaičius	
	Viename tiraže	Visuose 40 tiražu
10.000 rublių	1	40
5.000 rublių	10	400
1.000 rublių	50	2.000
500 rublių	500	20.000
200 rublių	8.189	327.560
Bendras laimėjimų skaičius	8.750	350.000
Bendra laimėjimų suma (rubliais)	1.997.800	70.912.000

8. Nelaimėjusios obligacijos padengiamos (išperkamos) jų nominaline verte nuo 1959 metų gruodžio 1 d. per 15 metų, liekančių iki paskolos laiko pabaigos.

Iš kiekvieno 100 milijono rublių paskolos išperkama: 1959—1964 m. m. — po 1.000.000 rublių, 1965—1969 m. m. — po 1.900.000 rublių, 1970—1974 m. m. — po 9.900.000 rublių kasmet.

Paskolos obligacijos, išpirktinos 1959—1973 metais, nustatomos kasmetiniais padengimo tiražais; padengimo tiražų įvykdymo terminus nustato TSRS Finansų ministerija.

Į padengimo tiražus nepatekusios obligacijos išperkamos nuo 1974 m. gruodžio 1 d.

9. Obligacijos, kurioms teko laimėjimai, o taip pat obligacijos, kurios turi būti išpirktos jų nominaline verte, gali būti pateiktos apmokėti iki 1975 metų gruodžio 1 d.; šiam laikui pasibaigus, apmokėti nepateiktos obligacijos nustoja galios ir nebeapmokamos.

TSRS Finansų ministras A. ZVEREVAS

V P S C T P R E Z I D I U M E

Dėl profsąjunginių organizacijų dalyvavimo organizuojant Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) pasirašymą

Komunistų partijos vadovaujama, tarybinė liaudies pasiaukojančiai dirba, įgyvendindama grandiozinį planą TSRS liaudies ūkiui išvystyti.

Remiantis nenukrypstamu darbo našumo kilimu, sėkmingai įvykdytas 1953 metų planas. Pramoninės produkcijos apimtis daugiau kaip pustrėčio karto viršijo prieškarinį lygį.

Remdamasi laimėjimais, pasiektais vystant sunkiąją industriją, partija ir vyriausybė vykdo eilę ypatingai svarbių priemonių, kurių tikslas yra užtikrinti smarkų liaudies vartojimo reikmenų gamybos pakilimą, tolesnį socialistinio žemės ūkio išvystymą, maisto produktų ir žaliavų pramonėi gausumą sudarymą šalyje. Nenukrypstamai kyla milijoninių darbo žmonių masių gerovė ir kultūra.

Mūsų šalies darbo žmonės, jausdami patriotinį pasididžiavimą, sutiko įstatymą dėl TSRS Valstybinio biudžeto 1954 metams, atspindintį taikingą Tarybų valstybės politiką ir nukreiptą į įvykdymą partijos ir vyriausybės iškelto ypatingai svarbaus uždavinio — per artimiausius 2—3 metus smarkiai padidinti liaudies vartojimo prekių ir žemės ūkio produktų gamybą.

Nuolat rūpindamasi tarybinų žmonių gerove bei laime ir mūsų Tėvynės ekonominės galybės stiprinimu, Tarybinė vyriausybė priėmė nutarimą dėl naujos Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) išleidimo. Ši paskola, kaip ir ankstesnės paskolos, padės toliau vystyti visas socialistinės ekonomikos šakas

ir kelti darbininkų, kolūkiečių, inteligentijos gerovę, maksimaliai patenkinti jų augančias materialines ir kultūrinės reikmes.

Visasąjunginės Profesinių Sąjungų Centro Tarybos Prezidiumas karštai remia vyriausybės nutarimą dėl naujos Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) išleidimo, pritaria jam ir ragina visus profsąjungų narius, visus pramonės, transporto, žemės ūkio ir statybos darbininkus bei darbininkes, inžinierius, technikus ir tarnautojus, mokslo, literatūros ir meno darbuotojus, visus darbo žmones vieningai pasirašyti naująją paskolą dviejų savaičių ir pusės mėnesio uždarbui dydžiu.

Visasąjunginės Profesinių Sąjungų Centro Tarybos Prezidiumas siūlo visoms profsąjunginėms organizacijoms aktyviai dalyvauti organizuojant Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) pasirašymą, išvystyti platų masinį aiškinamąjį darbą apie naujosios paskolos reikšmę bei sąlygas darbininkų, tarnautojų, inteligentijos tarpe, visų darbo žmonių tarpe, mobilizuojant juos naujam darbo našumo kėlimui, gamybiniam planams įvykdyti bei viršyti, naujiems laimėjimams pasiekti socialistinėje statyboje.

VPSCT Prezidiumas yra tvirtai įsitikinęs, kad visi profsąjungų nariai, visi darbo žmonės garbingai įvykdys savo patriotinę pareigą — tartinai pasirašys naująją Valstybinę paskolą ir tuo pačiu įneš savo indėlį į tolesnį mūsų socialistinės Tėvynės stiprinimą.

Valstybinės paskolos — stambus indėlis į taikią mūsų šalies statybą

Sėkmingai vykdydami penktojo penkmečio plane TSR Sąjungai išvystyti nubrėžtą grandiozinę ūkinės ir kultūrinės statybos programą, mūsų šalies darbo žmonės, Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės vadovaujami, tvirtai žengia keliu į komunizmą.

Toli praeityje liko tie ekonominiai rodikliai, ties kuriais Didysis Tėvynės karas nutraukė taikų ir kūrybinį tarybinės liaudies darbą.

Atkaklaus ir nuoseklaus partijos politikos įgyvendinimo dėka, mūsų sunkioji pramonė, esanti mūsų ekonomikos pagrindų pagrindas, patikimas TSRS gynybinės galios ramstis, pasiekė aukštą išsivystymo lygį. Per 1953 metus plieno pagaminta ir anglies iškasta du kartus daugiau, negu 1940 metais, naftos — 70 procentų daugiau, elektros energijos pagaminta 2,8 karto daugiau, mašinų ir įrengimų išleista 3,8 karto daugiau, negu 1940 metais, o bendroji visos pramonės produkcija praėjusiais metais, palyginti su 1950 metais, išaugo 45 procentais. Šiuo metu mūsų stambioji pramonė per kiekvienas devynias dienas duoda produkcijos tiek, kiek ikirevoliucinė Rusija pagamindavo per metus.

Per praėjusius trejus penktojo penkmečio metus darbininkų ir tarnautojų skaičius liaudies ūkyje padidėjo beveik šešiais milijonais žmonių.

Naujame smarkiaje pakilime yra mūsų socialistinės žemės ūkis — labiausiai mechanizuotas žemės ūkis pasaulyje. Sutinkamai su Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto rugsėjo Plenumo istoriniais nutarimais ir paskesniais partijos bei vyriausybės nutarimais, per nedidelį laikotarpį yra įvykdytas didelis darbas visoms socialistinio žemės ūkio

šakoms toliau pagreitintai išvystyti. Dar labiau išaugo ir sustiprėjo žemės ūkio materialinė-techninė bazė — 1953 metais ji gavo didžiulį kiekį traktorių, kombainų, sunkvežimių, žemei dirbti padargų ir žemės ūkio mašinų, milijonus tonų mineralinių trąšų.

Didžiulę reikšmę tolesniam žemės ūkio išvystymui turi Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto vasario-kovo Plenumo nutarimai. Šiuose nutarimuose iškeltas uždavinys, šalia žemės derlingumo pakėlimo, per 1954—1955 metus įsivartinti Kazachstano, Sibiro, Uralo, o taip pat Pavolgos bei Šiaurės Kaukazo rajonų dirvonus ir plėšinius. Sėkmingas šių stambiausių partijos ir vyriausybės priemonių įvykdymas įgalins artimiausiais metais padidinti šalyje grūdų gamybą šimtais ir šimtais milijonų pūdų ir padės sudaryti gyventojams reikalingų maisto produktų ir mūsų lengvajai bei maisto pramonėi žaliavų gausumą.

Liaudišs ūkio bendro kilimo pagrindu nenutrūkstamai auga TSRS nacionalinės pajamos, mažinamos maisto produktų bei pramoninių prekių kainos, sistemingai kyla realūs darbininkų, tarnautojų darbo užmokestis ir kolūkiečių pajamos. Per laikotarpį nuo 1947 iki 1954 metų imtinai prekių kainos buvo mažinamos septynis kartus. Prekių kiekį, kurį gyventojai 1947 metais galėjo pirkti už 1000 rublių, dabar jie gali pirkti už 433 rublius. Tik per ketverius penktojo penkmečio metus, įskaitant įvykdytą kainų sumažinimą nuo 1954 metų balandžio 1 dienos, kainos sumažėjo daugiau kaip 25 procentais; penktojo penkmečio kainų sumažinimo už-

duotis įvykdyta ir viršyta per ketverius metus.

Per trejus penktojo penkmečio metus realus darbininkų bet tarnautojų darbo užmokestis išaugo 30 procentų, o bendroji darbininkų bei tarnautojų pajamų suma ir kolūkiečių pajamos, palyginti su kainomis, išaugo 34 procentais.

Partijos ir vyriausybės rūpinimąsi tarybinės liaudies gerove vaizdingai rodo taip pat žymūs kultūros, sveikatos apsaugos, gyvenamųjų namų statybos augimas. Per pokario metus miestuose ir darbininkų gyvenvietėse pastatyta daugiau kaip 183 milijonai kvadratinųjų metrų gyvenamojo ploto darbininkams bei tarnautojams, o kaimo vietovėse — daugiau kaip 4 milijonai namų kolūkiečiams ir kaimo inteligentijai.

Pagrindinis TSRS valstybės biudžeto pajamų šaltinis yra nenutrūkstamas socialistinės pramonės ir žemės ūkio gamybos didėjimas, transporto išvystymas ir prekių apyvartos didėjimas, darbo našumo kilimas, produkcijos savikainos mažėjimas ir įmonių rentabilumo kilimas.

Vienas iš papildomų biudžeto pajamų šaltinių yra gyventojų lėšos, įplaukiančios paskirstant valstybines paskolas.

Valstybinės paskolos pildutinai atitinka liaudies interesus. Darbo žmonių valstybei paskolintos lėšos padeda greičiau įvykdyti partijos ir vyriausybės iškelto uždavinio Tarybinės šalies ekonomikai bei kultūrai toliau vystyti, liaudies materialinei gerovei toliau kelti. Kiekvienas darbininkas, valstietis, tarybinis inteligentas laiko savo patriotine pareiga dalyvauti valstybinės paskolos pasirašyme.

Be to, gyventojai gauna didelių pajamų iš paskolų. Antai, vien mūsų rajone praėjusiais metais gyventojams buvo išmokėta apie 150 tūkstančių rublių pagal 821 laimėjimą.

Siekdama pritraukti gyventojų lėšas penktojo penkmečio plano TSR Sąjungai išvystyti priemonėms finansuoti, Tarybinė vyriausybė išleido naują paskolą — Valstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1954 metų laida) 16 milijardų rublių sumai.

Vyriausybės nutarimą apie naujos paskolos išleidimą dirbantieji sutiko su dideliu pasitenkinimu. Norėdami padėti savo santaupomis sėkmingai vystyti visas mūsų šalies liaudies ūkio šakas, naują paskolą vieningai pasirašo darbininkai ir tarnautojai, mechanizatoriai ir kolūkiečiai ir tarybinė inteligentija. Vieningu pasirašymu jie stiprina mūsų šalies ekonominę galybę, padeda stiprinti jos gynybinę galią.

TSRS profsąjungų XI suvažiavimas

Birželio 7 d. Maskvoje pradėjo darbą TSRS profesinių sąjungų XI suvažiavimas. 1.364 suvažiavimo delegatai atstovauja 40 milijonų tarybinų profsąjungų narių armijai. Suvažiavime dalyvauja augelio užsienio profsąjungų ir darbininkų organizacijų delegacijos. Dalyvauja taip pat Pasaulinės Profsąjungų Federacijos delegacija su Federacijos generaliniu sekretoriumi Lui Sajanu priešakyje.

12 valanda dienos. Už prezidiumo stalo užima vietas VPSCT pirmininkas drg. N. M. Švernikas, VPSCT sekretoriai, ložėse — TSKP CK Prezidiumo nariai draugai K. J. Vorosilovas, G. M. Malenkovas, A. I. Mikojanas, N. S. Chruščiovas, TSKP CK sekretoriai drg. drg. P. N. Pospielovas, M. A. Suslovas. Delegatai ir svečiai pakyla ir sveikina juos audringais, ilgai trunkančiais plojimais.

Suvažiavimą atidaro VPSCT Pirmininkas drg. N. M. Švernikas.

Su dideliu pakilimu išrenkamas suvažiavimo garbės prezidiumas šios sudėties: Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Prezidiumo nariai draugai N. A. Bulganinas, K. J. Vorosilovas, L. N. Kaganovičius, G. M. Malenkovas, A. I. Mikojanas, V. M. Molotovas, M. G. Pervuchinas, M. Z. Saburovas, N. S. Chruščiovas.

Priimama tokia darbų tvarka:

1. Visasąjunginės Profesinių Sąjungų Centro Tarybos ataskaitinis pranešimas.
2. VPSCT Centrinės Revizijos Komisijos ataskaitinis pranešimas.
3. Dėl pakeitimų TSRS profesinių sąjungų įstatuose.
4. Visasąjunginės Profesinių Sąjungų Centro Tarybos ir VPSCT Centrinės Revizijos Komisijos rinkimai.

Žodis suteikiamas TSKP CK sekretoriui drg. M. A. Suslovui. Jis skelbia Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto ir TSR Sąjungos Ministrų Tarybos sveikinimą suvažiavimui.

Po to suvažiavimas pradeda svarstyti pirmąjį klausimą. Žodis pranešimui suteikiamas VPSCT Pirmininkui drg. N. M. Švernिकui.

Pranešėjas kalba apie laimėjimus, kuriuos Tarybų Sąjungos darbo žmonės pasiekė socialistinėje statyboje, smulkiai pasakoja apie profsąjungų dalyvavimą vystant liaudies ūkį, sustoja ties socialistinio lenktyniavimo klausimais, ties profsąjungų dalyvavimu kovoje už žemės ūkio pakėlimą, kalba apie tarptautinės darbininkų vienybės sustiprėjimą.

Baigdamas savo pranešimą, draugas Švernikas pabrėžia, kad profesinės sąjungos yra

ištikimas Komunistų partijos pagalbininkas ir patikimas ramstis auklėjant darbo žmones aktyviais, ištikimais tėvynei, komunistinės visuomenės kūrėjais. Kovoje už tolesnį socialistinės Tėvynės klestėjimą, už nepaliaujamą liaudies materialinės gerovės ir kultūrinio lygio kėlimą profesinės sąjungos dar glaudžiau sutelks darbo žmones apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją.

Baigiamuosius pranešėjo žodžius, jam paskelbus sveikinimą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos garbei, susirinkusieji sutinka audringais, ilgai trunkančiais plojimais.

Birželio 8 d. suvažiavime prasidėjo VPSCT Pirmininko drg. N. M. Šverniko ir Profsąjungų Revizijos Komisijos pirmininko drg. J. M. Savkovo pranešimų svarstymas.

(TASS—ELTA).

Už tolesnį mūsų Tėvynės suklestėjimą

Su dideliu džiaugsmu mūsų rajono žemės ūkio artelių kolūkiečiai ir kolūkietės, imonių darbininkai ir tarnautojai sutiko žinią apie naujos Valskybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti išleidimą. Skaitlinguose mitinguose, įvykusiuose Zarasų rajono pramkombinato ir verslinės artelės „Aušra“ cechuose, visuotiniuose žemės ūkio artelių narių susirinkimuose rajono darbo žmonės išreiškė karštą pritarimą naujai išleisti paskolai, kuri dar labiau sustiprins mūsų gimtąją socialistinę valstybę.

— Su džiaugsmu pasirašau Valskybinę paskolą, — pareiškė „Aušros“ verslinės artelės siuvėja drg. Lysova, — nes žinau, kad mano santaupos padės tolesniam mūsų Tėvynės klestėjimui.

Pasisakiusieji mitinge „Aušros“ artelės techninis vadovas drg. Svirskis ir batsiuvis Beinoravičius išreiškė kaštą padėką partijai ir vyriausybei už jų nenuilstamą rūpinimąsi tarybinių žmonių materialinės gerovės kilimū.

Su dideliu patriotiniu pakilimu vyksta Valskybinės paskolos pasirašymas ir Zarasų MTS. Po valandos, kai per radiją buvo paskelbta apie naujos Valskybinės paskolos išleidimą, čia 86 žmonės jau buvo pasirašę paskolą.

— Tegu mano santaupos, paskolintos valstybei, padės padaryti mūsų gyvenimą dar

džiugesniu ir laimingesniu, mūsų kolūkius — turtingais, o kolūkiečius — pasiturinčiais, — pasakė Kalinino vardo kolūkio agronomas drg. Saliklytė. Mitinge, įvykusiame mašinų-traktorių stotyje, taip pat kalbėjo drg. drg. Kandaurovas, Bukatyj, Vazniakas ir kiti.

Organizuotai vyksta Valskybinės paskolos pasirašymas rajono kolūkiuose. Daugumas kolūkiečių įmoka grynais pinigais visą pasirašymo sumą.

Z. K i s e l i o v a

Zarasų pieninėje susirinko rajono pieno priėmimo ir separavimo punktų vedėjai ir pieninės darbuotojai pasirašyti Valskybinės paskolos liaudies ūkiui toliau išvystyti.

Daugelis susirinkusiųjų kalbėjo apie nenuilstamą partijos ir vyriausybės rūpinimąsi liaudies gerove, apie nuolat didėjančius gyventojų išteklius.

— Pasirašydamas naują valstybinę paskolą, — kalba Degučių pieno priėmimo punkto vedėjas drg. Pledys, — aš pasirašiau už dar laimingesnį gyvenimą.

Vieni pirmųjų Valskybinę paskolą pasirašė pieninės darbininkai Tuzikienė, Savickas ir kiti.

J. A l d e s k a i t e

PARTIJOS GYVENIMAS

Pagerinti politinį darbą mechanizatorių tarpe

MTS partinė organizacija pasirašymo pavasario sėjai metu atliko didelį politinį darbą mechanizatorių tarpe. Visi traktorininkai buvo su pažindinti su partijos ir vyriausybės nutarimais žemės ūkio klausimais, su keliais uždaviniais mašinų-traktorių stotims, kaip lemiamai jėgai kolūkinėje gamyboje. Atlikto masinio aiškinaamojo darbo rezultate MTS traktorinės brigados, pavieniai mechanizatoriai — ganybos pirmūnai, kaip Šablinskas, Junelis, Jarmalavičius, Glasko ir kt., supratę savo darbo svarbą ir atsakingumą, įsijungė į socialistinį lenkyniavimą, priėmė padidintus išpareigojimus.

Kada traktorinės brigados vyko į kolūkius, partorganizacija kiekvienai jų paskyrė agitatorius iš komunistų, komjaunuolių, MTS aktyvo tarpo. Pasirūpino taip pat tuo, kad mechanizatoriai gautų spaudą. Beveik visi traktorininkai užsiprenumeravo laikraščius iki metų galo.

Partorganizacijos priimtos priemonės buvo gera pradžia didellam darbui, kuris turėjo prasidėti traktorininkams išvykus į kolūkius. Bet, deja, čia apsiribota tik ta pradžia. Partorganizacijos partinis biuras ir sekretorius drg. Bukatyj, prasidėjęs laukų darbams, nustojo rūpintis politiniu darbu mechanizatorių tarpe, apleido vadovavimą agitatoriams, neteikė jiems paramos. Palikti be vadovavimo ir kontrolės, daugelis agitatorių nustojo jausti atsakomybę už jiems pavestą darbą. Tik vienas kitas pareigingesnis agitatorius, kaip draugai Sergadiejevas, Šliachta, Averbachas, savo pareigas atlieka sąžiningai. Bet dauguma agitatorių, kaip Šatyrionok, Rimkus, Proskuriakova, Pivarauskas ir kt., jokio agitacinio darbo mechanizatorių tarpe neatlieka. Pavyzdžiui, III traktorinėje brigado-

je agitatoriumi paskirtas komunistas Pivarauskas. Bet jis nepraveda jokio politinio darbo su traktorininkais, nemobilizuoja jų prisiriimtiems išpareigojimams įvykdyti. Brigadoje nėra rodiklių lentos, neišleistas nė vienas „Kovos lapelis“, laikraščius mechanizatoriai gauna neregulariai — iš karto už 5—7 dienas. Brigada žlugdo sutartinių išpareigojimų vykdymą, prileidžiamai dideli traktorių stovinėjimai dėl techninių gedimų ir organizacinių priežasčių. Kai kurie traktorininkai, kaip Beinoravičius, Pupeikis, metinį planą įvykdė vos 5—12 procentų. Tuo tarpu brigadoje yra traktorininkai-pirmūnai, kaip S. Glasko, kuris kasdieną įvykdo ir viršija išdirbio normas. Bet agitatorius nieko nepadare, kad paskleistų pirmūno patyrimą, kad padėtų visiems traktorininkams jį įsisavinti.

Dar blogesnė padėtis II traktorinėje brigadoje. Čia traktorių valdo jauni, pirmus metus sėdintieji už vairo mechanizatoriai, kaip Tabulevičius, Šakalys, Kartašovas. Jie reikalingi ypatingo dėmesio ir paramos. Deja, tuo MTS partorganizacija nepasirūpina. Brigadoje agitatorius beveik niekad nebūna, su traktorininkais joks politinis darbas neatliekamas. Todėl nenuostabu, kad šie jauni mechanizatoriai pradėjo laužyti darbo drausmę, blogai prižiūri techniką. Vienas po kito brigados traktoriai nukenčia avariją, darbas vyksta neleistinai blogai, brigada žlugdo plano vykdymą. Panaši padėtis ir IV bei XIII brigadoje.

Partorganizacija nekreipia dėmesio pirmūnų patyrimo paskleidimui. Mašinų-traktorių stotyje yra nemažai pulkių mechanizatorių, kaip Junelis, Kudrešovas, Matulis ir eilė kitų. Jų darbo patyrimo platus paskleidimas ir įdiegimas gamyboje padėtų žymiai

pagerinti visos MTS darbą, padėtų pakelti traktorių parko darbo našumą. Bet pirmūnų patyrimui perteikti nieko nedaroma, traktorininkai nesupažindinami su jų darbo metodais.

Daug naudingų žinių mechanizatoriai galėtų pasisemti ir iš laikraščių. Partinė organizacija nepasirūpino tuo, kad traktorininkai juos gautų reguliariai. Ištisomis savaitėmis eilė mechanizatorių, kaip Kartašovas, Rožkovas, Kavaliauskas, Kiseliovas ir kt., negauna laikraščių ir todėl būna, iš esmės, atitrūkę nuo gyvenimo.

Partinė organizacija išleido iš akių MTS garbės lentą, kurioje pirmūnų nuotraukos kabo dar nuo pernai metų ir kuri jau nebeatitinka einamojo laikotarpio.

Trūkumų vystant politinį darbą mechanizatorių tarpe nebūtų, jei partorganizacijos biuro nariai reguliariai lankytųsi traktorinėse brigadose, teiktų paramą vietoje, domėtųsi mechanizatorių poreikiais, kontroliuotų agitatorių darbą. Vystant politinį darbą mechanizatorių tarpe daug turi padėti partijos rajono komiteto instruktoriai MTS zonai. Bet iki šiol kai kurie instruktoriai, kaip Kazakevičius, Petinis, darbu mechanizatorių tarpe nekreipia dėmesio.

MTS partinė organizacija turi pašalinti esamus trūkumus, plačiai išvystyti politinį darbą mechanizatorių tarpe, nes tai yra visų ūkiniu laimėjimų pagrindas. Reikia teikti nuolatinę pagalbą agitatoriams, kontroliuoti jų darbą, mokyti juos panaudoti įvairias politinio darbo formas, apibendrinti ir skleisti pirmūnų patyrimą. Tai bus rimtas faktorius kovojant dėl sėkmingo mechanizatorių išskeltų uždavinių įvykdymo.

V. D a p k u s

VIENINGAI PASIRAŠYKIME PASKOLA!

Iš apsakymų konkursui

ANZELMO KLaida

A. Būga

Anzelmas neskubėdamas žingsniavo lauko keleliu iš kolūkio arklidės. Toje vietoje, kur jau reikėjo sukti į namus, jis sustojo ir atsirėmė į beržo liemenį. Matėsi, kad vaikas kažko nekantriai laukia.

Buvo vėlokas vasaros vakaras. Aukštai, dangaus gelmėse, ką tik sužibo žvaigždės. Vos patekėjusio mėnulio pusrutulio tviskėjo pro svyrrokučių beržų lapijos tinklą. Šviežias oras truputėlį drėkino akis, maloniai glostė šnarius, gavia srove liejosi į krūtinę.

— Kaip gražu! — negarsiai pratarė Anzelmas. — Nors visą naktį gėrėkis.

Bet prisiminęs kolūkio sienlaikraštį ir vakarykštį komjaunimo susirinkimą, vaikas dar ladiau paniūro.

„Še tau ir atpildas. Dirbau, stengiausi, visam kolūkiui gera norėjau, o jie mane šmeižia. Mane, pirmūną!... — pagalvojo jis su nuoskauda. — Na, Povilas prie manęs kimba... Ir tegul! Jis per daug išpuiko išrinktas komjaunimo organizacijos sekretoriumi. Bet kas pasidarė su Albina? Kodėl ir ji prieš mane? Kodėl? Nusispiant man į viską! Aš visiems nosis nušluostysiu! Neatsiras tokių piovėjų kaip aš. Pirmavau šienapiūtė, pirmuoju būsiu ir rugiapiūtėje!... Povilas!... Kuo jis pasižymėjo dirbdamas arklininku? Išrinko komjaunimo sekretoriumi, tai ir pučiasi!

Pirmūno vardą Anzelmas

iškovojo šienapiūtės pradžioje. Jis su šienapiūve įvykdė davo dvi, o kartais ir tris normas. Visi didžiavosi juo, gyrė. Jo pavardė buvo pirmutinė kolūkio garbės lentoje, apie jį rašė ir rajono laikraštis. Štai, koks jis, Anzelmas!

— Nusispiant man į jūsų pamokas! Savęs žiūrėkit! — Garsiai ištare vaikas ir iš pykčio sukando dantis.

Priešakyje jis išgirdo žingsnius. „Ji“, — pagalvojo Anzelmas ir blaustioje vakaro prieblandoje pažino savo brigadininkę. Kada mergaitė priėjo arčiau, vaikas staugiai išniro iš šešėlio ir pasisveikino:

— Labas vakaras, Albina! Albina krūptelėjo.

— Išgąsdinai! — mergaitė linksmai sužiūro į vaikną. —

Kaip kertamoji? Tvarkoje? Reiškia rytoj be saulės išei-name į lauką.

Rytojaus dienos visi kolūkiečiai rengėsi tarsi kokiai didelei šventei. Rugiai buvo reikiamai prinokę ir reikėjo skubėti juos nuimti, nes kviečių laukai taip pat pradėjo balti.

— Kertamąją kaip reikiant sutvarkiau. Visą dieną prie jos prasikrapščiau. O kur tu skubi? — pasiteiravo Anzelmas. Blankios mėnulio šviesos nužertame veide nenatūraliai, tarsi užtemdyti žiburėliai, žybtėrėjo akys.

— Kur skubi? Į šokius! — Albina nusijuokė ir, žiūrėdama vaiknui į veidą, pridūrė rimčiau: — Į arklidę einu. Reikia pasitarti su Povilu dėl piūtės. Na, lik sveikas. Rytoj visu greičiu pirmyn! — mergaitė ištiesė vaiknui ranką.

— Palauk, — nekantrai sulaukė ją Anzelmas. — Neskubėk, suspėsi dar.

— Vėlu jau, — mergina mėgino ištraukti pirštus iš karštos jo rankos, — o mes šiandien turim nutarti, ką iš komjaunuolių pasiūsti į pagalbą pirmajai brigadai. O gal patarsi ką nors? Na?

Mergaitė žiūrėjo į Anzelmą atviromis, linksmomis akimis, o jos tvirtai sučiauptose lūpose tai dildavo, tai vėl išaugdavo šypsena, kuri jam buvo gerai pažįstama ir brangi. Anzelmas neteko noro dėstyti savo įtarimus šiai mergaitėi. Juk taip neseniai jis pradėjo draugauti su ja. Susidraugavo — ir pamilo. Jis ir pats nepasakytų, kodėl jina taip sudomino jį.

Anzelmas kurį laiką tylėjo.

— Albina, — pagaliau ryžosi jisai, — kodėl tu visada klausai Povilo? Jis neseniai

(Nukelta į 4 pusl.)

P R A N E Š I M A S

apie pavasario darbų eigą rajono kolūkiuose 1954 m. birželio 10 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Plano įvykdymas procentais					
		Pavas. sėjos	Bulvių sodin.	Vienm. žolių s.	Pūdymų arimo	Silosinių kultūrų s.	Šakniav sodin.
1.	„Naujo gyvenimo“	105,0	107,6	29,2	61,8	147,5	160,0
2.	Stalino vardo	94,4	100,0	41,3	13,6	100,0	8,3
3.	„30 metų komjaunimui“	93,2	78,7	30,9	20,3	33,3	70,0
4.	„Lenino atminties“	90,0	86,6	58,2	38,4	69,2	40,0
5.	„Garbingo darbo“	87,9	100,0	3,0	98,2	10,0	22,2
6.	Ždanovo vardo	85,9	69,5	22,5	49,3	38,4	80,0
7.	„Pažangos“	84,6	74,3	39,4	46,6	30,7	25,0
8.	J. Žemaitės vardo	83,2	61,6	9,3	21,8	4,0	—
9.	P. Cvirkos vardo	82,4	64,0	48,2	12,5	18,1	—
10.	„Raudonojo Spalio“	82,1	37,3	53,7	25,0	42,8	60,0
11.	„Pirmūno“	81,5	101,8	5,2	11,1	33,3	—
12.	„Tarybų Lietuvos“	78,8	70,4	13,3	7,7	—	17,6
13.	Kalinino vardo	78,7	70,8	40,3	36,9	40,0	19,0
14.	„Bolševiko“	75,3	89,7	3,0	—	—	12,5
15.	Mičiurino vardo	70,9	43,3	—	46,2	27,2	—
16.	M. Melnikaitės vardo	68,4	69,7	—	32,7	21,0	28,5
17.	Čapajevio vardo	66,3	100,0	—	30,4	—	—

MTS direkcija

Agronomo patarimai

Kaip auginti liucerną

Liucerna pas mus jau seniai auginama kultūra, tačiau nėra plačiai paplitusi. Išsilaidydamas net iki 10 metų, ji duoda pastovų 60–90 cent pašaro derlių iš hektaro. Liucerna — baltymingas ir visų gyvulių mėgstamas pašaras. Per metus ji duoda 2–3, o drėgnomis ir šiltomis vasaromis — 4 derlius. Žaliam pašarui pradeda plauti gegužės mėnesio pabaigoje.

Liucernai auginti tinka nerūgščios mollo, priemolio ir priemolio dirvos. Ypačingai plėtę pusėn pakrypę šlaitai. Norint gauti gerą pašaro derlių, būtina liucernai skirtą plotą pakalkinti. Dirvos kalnimas ypačingai svarbus norint gauti sėklą.

Į hektarą išsėjama 15 kg gerai išvalytos liucernos sėklos. Kadangi liucerna pilną derlių duoda tik antrais ar trečiais metais, pašarui ją sėti geriausia mišinyje su raudonaisiais dobilais ir eraičy-

nu arba motiejukais, imant 7–8 kg liucernos, tiek pat dobilų ir 5–7 kg eraičyno arba 3–4 kg motiejukų. Neturint dobilų, imti 11–12 kg liucernos ir 13 kg eraičyno arba 4 kg motiejukų.

Kadangi liucernos sėkla pas mus gauta pavėluotai, reikia gerai nuspręsti, kur ją galima sėti. Kolūkiuose, kur dar neužbaigta vienmečių žolių sėja, liucerną galima sėti mišinyje su vienmetėmis žolėmis, sora, tik reikia sumažinti jų išsėjimo normą. Galima sėti ir į nesudygusį vasarą, suakėjant lengvomis akėčiomis. Sėjama liucerna ir į sudygusį, bet dar neperaugusį vasarą. Kai kviečiai ar miežiai turi 3–4 lapelius, reikia atlikti akėjimą, kuris būtinas prižiūrint pasėlius ir 2–3 cent pagausina derlių. Prieš šį akėjimą ir galima pasėti liucerną. Nesant galimybių ją pasėti į javus,

reikia sėti pūdyminiame lauke be dengiamojo augalo. Geriausia atlikti sėją eilėmis sėjamosiomis mašinomis, nes tada lengviau vykdoma pasėlio priežiūra. Sėti galima ir grūdų-žolių ir linų sėjamosiomis mašinomis. Pasėti liucerną reikalinga ne vėliau, kaip birželio mėnesyje.

Prieš sėjant, sėklą reikia apkrėsti nitrogenu, kurio galima gauti žemės ūkio tiekimo bazėje. Be to, reikia parinkti neseniai mėšlu patrežtus plotus. Ganyti gyvulius liucernos pasėliuose pirmąsiais metais negalima.

Kolūkių valdybos ir žemės ūkio specialistai turi pasirūpinti, kad artimiausiu metu būtų pasėta liucerna, nes ji žymiai papildys pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei.

K. Rimkus

MTS vyr. agronomas

Nusikalstamai uždelsiami sėjos darbai

A. Tvardausko vadovaujama Kalinino vardo kolūkio penktoji laukininkystės brigada nusikalstamai uždelsia sėją. Brigadoje dar nepasėta 30 ha avižių ir miežių, dar nebaigta sodinti bulves. Ypačingai bloga padėtis su pašarinių kultūrų sėja. Esant planui 57 ha jų pasėta vos 5 ha.

Brigadininkas drg. Tvardauskas atsilikimą pateisina tuo, kad dirva išdžiūvusi, sunku arti, arkliai išvargę.

Bet kas privedė prie tokios padėties? Pirmiausia tai, kad per visą pavasario sėjos laikotarpį drg. Tvardauskas girtuokliauja, visiškai nesirūpinamas darbo organizavimo brigadoje pagerinimu, darbo drausmės sustiprinimu.

Daugelis brigados narių į darbą išeina pavėluotai — tik 9–10 valandą ryto. Pietų pertrauka trunka daugiau kaip 4 valandas, o 7

valandą vakaro jau nieko nesimato laukuose.

Brigadininkas, iš ryto paskirstęs darbą, nekontroliuoja vykdymo eigos, o pasiėmęs arklį dirba savo pasodybiniam sklype. Jo „pavyzdžiui“ seka ir kiti, kaip pavyzdžiui, Stasys ir Bronius Tvardauskai. Vakare, užuot priiminėjęs darbą, priskaitęs darbdienius ir pasitaręs apie traukiamosios jėgos paskirstymą sekančiam dienai, brigadininkas girtuokliauja pas tuos kolūkiečius, kuriems darbo metu jis davė arkliaus pasodybiniam sklypui įdirbti. To pasėkoje pusė visų arkliaus neužimta kolūkinėje gamyboje.

Toks brigadininko pasielgimas daro kolūkiui nepataisomą žalą. Todėl kolūkio valdyba turi imtis ryžtingų priemonių padėčiai brigadoje ištaisyti.

K. Orlovas

Besitaikstant su trūkumais

Sėkmingas ir savalaikis šienapiūtės ir pašarų silosavimo darbų atlikimas žymiai priklauso nuo gero pasirėngimo šiems darbams. Bet Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje apie tai negalvojama. Iki šiol iš praeitų metų stovi sulaužyti 3 šienapiūtės, 2 arkliniai grėbliai, bet jų remontu dar niekas nesirūpina. Tuo tarpu kalviai šiuo metu darbu nepakrauti ir jie pilnai galėtų imtis šių mašinų remonto. Kolūkyje trūksta vežimų. Dabartiniu metu kiekvienoje brigadoje yra tik 4–5 geri vežimai, likusieji gi arba visai sulaužyti, arba stovi be ratų, ašių. Kolūkio valdybos nariai tarpusavyje kalba apie šiuos trūkumus, tačiau jų nepašalina. Šiais metais mažai pievų bus šienaujama rankiniu būdu. Bet iki šiol kolūkyje nėra nė vieno tinkamo rankinio dalgio, negaminami rankiniai grėbliai.

Kolūkyje visai nesirengiama pašarų silosavimui. Silosinės duobės užgritavo žemėmis,

bet jų išvalymu dar niekas nepasirūpino.

Žemės ūkio artelėje visai nekreipiamas dėmesys pašarinių kultūrų ir pievų apsaugojimui nuo išganymo. Dažnai pievose ganomi gyvuliai. Pavyzdžiui, nuo pat pavasario kolūkietė Manušienė, vėfelčeris V. Šašeika gano savo gyvulius pievose, dobiluose, o šiuo metu net vasarą. Žimo apie tai ir kolūkio pirmininkas drg. Misiūnas ir kiti valdybos nariai, bet keista: iki šiol minėti asmenys už daromą žalą visuomeniniam ūkiui nepatraukri atsakomybės, o jie netgi globojami kolūkio vadovų.

Toliau taikstyti su esančiais trūkumais negalima. Artelės vadovai turi nedelsiant organizuoti visas jėgas tam, kad būtų sėkmingai atlikti pasirėngimo šienapiūtei darbai, sudaryta tvirta pašarų bazė visuomeninei gyvulininkystei.

N. Sparnaitis

ANZELMO KLAIDA

(Atkelta iš 3 pusl.)

apie mane į sienlaikraštį parašė, girdi, nesidalinąs darbo patyrimu, nesuprantąs socializmo... O tu patvirtinai. Ir kodėl? Juk mes su tavim geri draugai. Ką gi tai reiškia? O štai vakar komjaunimo susirinkime užsipoolei. Vis dėlto aš pirmūnas, geriausias kolūkio piovėjas...

Mergaitė nulaužė karklo šakelę ir pradėjo ją sukioti rankoje. Veide pradingo šypseną.

—Kaip negerai, Anzelmai, — tarė ji. — Vis dėlto tu mūsų nesupratai. O aš galvoju kitai. Tai buvo draugiška, komjaunuoliška kritika. Juk jei visi piovėjai būtų dirbę kaip tu, šienapiūtė galėjome keltomis dienomis anksčiau užbaigti. O kodėl, pasakyk atvirai, negalėjai papasakoti

kitiems, kaip tau pavyksta po dvi normas per dieną įvykdyti? Povilas teisingai kritikavo...

—Na, eik ir tarkis su juo! — pikta nutraukė Anzelmas ir apsisukęs nuėjo namo. — Manęs nepabaidysi Povilu!...

Anzelmas pabudo. Ankstyvi tekančios saulės spinduliai veržėsi pro pakraigės langelį, o pats dangus dar teberaudavo aušromis. Laukuose jau girdėjosi kertamųjų tarškimas, kažkur tai netoliese ritmiškai dūzgė kombainas.

—Dirba jau, — pagalvojo Anzelmas. — Na, nieko. Tegul dirba, o aš dar galiu pamiegoti. Man, pirmūnui, niekas neprikaišios. Paskui visvien juos pralenksiu.

Atėjęs į arklidę, savo kertamosios Anzelmas nerado. Ji

pasitiko brigadininkę. Albina buvo susirūpinusi ir paniūrusi.

—Kodėl taip vėluoji? Jau valanda, kai visi laukuose... Juk buvom susitarę dar be saulės pradėti darbą, — piktokai prabilo ji.

Iš kažkur atsirado ir senukas arklininkas. — A, labas rytas, Anzelmai! Pažiba mūsų atėjo, — gudriai primerkęs akis, su ironija tarė jisai. — Pasirodo, kad tu sveikas, o mes jau ligoninėn ruošėmės vežti. Išsimiegojai? Na, į sveikatą, į sveikatą!

Senuko žodžiai įžeidė vaiką.

—Čia mano reikalas! Norėjau ir pamiegojau, — piktai pertraukė jis arklininką, ir atsisuko į Albina. — Kur kertamoji?

— Su tavo kertamąja Povilas išvažiavo, — ramiai atsakė mergina. — Šiandien tu liksi arklidėj vietoj Povilo...

Anzelmas nustebo. Jam pasirodė, kad jis neteisingai nugirdo Albinos žodžius. Jam dirbti arklidėj, jam, — geriausia piovėjui? Štai kaip! Ji nori mane apjuokti. Ne, to nebus!

— Išsiuntei Povilą dirbti su kertamąja ir džiauškis, o aš arklidėje nedirbsiu! Jei nori, dirbk pati! — beveik rėkte išrėkė vaikas. — Tu neturi teisės mane mėtyti iš vieno darbo į kitą... Manęs nepabaidysi!...

Anzelmas pikta apsisuko ir išdėdžiai nuėjo į namų pusę. Jį prisivijo pašaipūs senuko arklininko žodžiai:

— Pirmūnas, bet aitrus kaip svogūnas! Perdaug ji gyrė. Paviršius gražėjo, o vidus puvo...

„Štai kaip, manęs visiškai nevertina. Šaipytis dar su galvoje! Na, atsitiko taip, — pavėlavau, o jie išjuokė... Ir ką? Mane, pirmūną... kaip jie drįsta?..." — pynėsi vaikino galvoje mintys.

Grįžęs namo, jis užsilipo klotime ant šieno ir pragulėjo iki vakaro. Vakare jį kvietė į kolūkio valdybą, bet jis nenuėjo.

„Jūs dar gailėsitės manęs. Gailėsitės ir Albina taip padariusi, bet bus vėlu. Žiūrėsiu, kaip rugius be manęs greitai nukirsitės. Nelenksiu aš prieš jus galvos!“ — apmaudingai galvojo jis.

(Pabaiga sekančiame numeryje)

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS